

**OUTDOOROVÝ ČASOPIS S UNIKÁTNÍ DISTRIBUCÍ – ROZDÁVÁN ZDARMA VE 430 OUTDOOROVÝCH CENTRECH
KOMPLETNÍHO DOBRODRUHA NAJDETE ROVNĚŽ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.CASOPISDOBRODRUH.CZ**

6 2008 DOBRODRUH ZDARMA

Ročník XII.

MĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

Radek Jaroš: DHAULAGHIRI – MAKALU

Radek Jaroš je v posledním desetiletí neaktivnějším českým horolezcem v Himálajích. Od roku 1994 sem zamířil s 11 expedicemi, během nichž vylezl již na osm osmitisícovek. Jeho častým parťákem je další známý himálajec Zdeněk Hrubý (šest osmitisícových vrcholů). Radek nám napsal reportáž z jejich letošního dvouleté expedice.

V zimě letošního roku se se Zdeňkem Hrubým domlouváme na další expedici, tentokrát pro změnu do Nepálu. Cílem jsou dvě hory. Dhaulaghiri znám z podzimního roku 2006, kdy jsem se otáčel ve výšce 8000 metrů k sestupu. Chybělo tak málo... Ale na druhou stranu – hrdinů jsou plné hřbitovy. Nedaleká Annapurna se jeví jako logická hora do kombinace. Celou dobu ji má člověk před očima a přesun do jejího základního tábora je nejkratší možnou variantou. Cílem na Dhaulaghiri byla východní stěna – Slovinská cesta. Na Annapurně jsme plánovali výstup alpským stylem v jižní stěně. Ale člověk miní a... Nakonec bylo všechno úplně jinak. Počasí a záchranné akce nás nepustily do východní stěny, stejně jako Valerie Babanova

do západní, a tak jsme skončili společně na severním žeburu Dhaulaghiri. Tam bylo díky čínskému zákazu lezení na Mt. Everest víc expedic, než jsme předpokládali, a možná i proto vznikaly nepřijemné situace, při nichž šlo o život. Počasí v západním Nepálu bylo tak špatné, že Annapurna z našich plánů vypadla nakonec úplně. Laviny ukončily snažení několika expedic a nás ve finále naše agentura odmítla vrtulníkem pod horu dopravit. Hledali jsme narychlo náhradní cíl a volba padla na pátoč nejvyšší horu světa Makalu. Ta leží ve východní části Nepálu, kde tento rok bylo počasí vynikající. Vzhledem ke vzdálenosti samozřejmě nepřipadal v úvahu jiný přesun nad vrtulníkem. Navíc tou dobou se už blížil monzun a s ním závěr jarní lezecké sezóny.

DHAULAGHIRI

Když jsme po čtyřech dnech broděni hlubokým sněhem prorazili přes dvě sedla nad 5000m, byli jsme první a na dlouhou dobu poslední expedice, která tímle směrem pod severní stěnu prorazila. Naším zvykem je ihned zahájit lezení bez velkého otálení a proto, i když jsme neměli ještě kompletní vybavení (nosiči ještě 10 dní nosili přes sedla zbytky materiálu), vyrazili jsme do stěny. Tou dobou ve stěně nikdo ještě nepracoval, a tak jsme CI (6000m) a posléze i CII (6600m) stavěli v místech, kde ještě nestál žádný stan. CIII, který jsme nutně potřebovali vybudovat minimálně ve výšce okolo 7500m, jsme nouzově stavěli

Radek Jaroš pod Dhaulaghiri

ve výšce už v 7000m. Den před tím jsme totiž se Zdeňkem zachraňovali dva polské horolezce. Já jsem Artura svádlil s aktuální horskou nemocí v noci a za vánice do nižšího tábora, zatímco Zdeněk se staral o jejich doktora v CII. Další den jsem se potom sám musel novým sněhem probít znovu do CII. Tim jsme ztratili jeden den pěkného počasí, a to nás ve finále stálo i pokus ve východní stěně. Ten jsme plánovali po postavení CIII, a tím i aklimatizaci na severním žeburu, zdolat alpským stylem. Ale bez vysoko po-

Akce platí od 7. 8. 2008 do vyprodání zásob.

Trekkingová obuv SAND CREEK s membránou

1290 Kč
původní cena: 2690 Kč

ALPINE PRO
SPORTSWEAR & EQUIPMENT

loženého CIII, do kterého jsme potřebovali natraverzovat z naší cesty a z něho pokračovat dál na vrchol, to bylo vyloučené. Takže severní žebro. Ale i to bylo nebezpečné. Nejen změnami počasí, obtížností, ale i velkým pohybem lidí. Naše snaha o dobrou a rychlou aklimatizaci byla odměněna několika nocemi v CI, čtyřmi v 6600m a jednou v 7000m. Ta sice byla celá probdělá a patřil k těm nejdramatičtějším, co jsem prožil v Himálaji, ale do aklimatizace se počítá. Koncem dubna přišly dny „D“. Předpovědi počasí hlásily několik pěkných dnů, a to znamená bezodkladný pokus o vrchol. Na ten samozřejmě čeká každý, a tak k vr-

zbraně, omotané v hlavici karimatkou a střibrnou páskou, aby do železa neomrzaly prsty... Čepice, čelovka. Lehký batoh na zádech, v něm nůž, dvoje brýle, krémy a péřové rukavice, když by bylo nejhůř. V těch je strčená plastová láhev s čajem, zabalena ještě do chlapčatě bundy. Super lehká a teplá. Poslední, co si na sebe můžu nadat. Termoska s pitím a samozřejmě gely, tyčinka a tablety Enervit. Poslední, co sebou беру, je kamera a malý Nikon Coolpix. Oboje digitální zařízení s dostatečnou zásobou baterií. No a jasně že Suunto. Musím vědět, jak se vrchol blíží. Časem i metry!

V traverzu jsem ještě v noci, ale orientuji se. Před dvěma lety jsem tady něco prožil ©. Za ním se dotahuji na Vallejo, Ferka, Davida a Gerlindu Kaltenbrunnerovou. To jsou ta čtyři světla. Je -30° C, snažím se vyhrabat z batohu bundu. Chvilka bez rukavice mě ale tak zparalyzuje, že když si představím, že bych musel povolit úvazek a sundat péřovku, udělá se mi úplně nevolno od žaludku. **Tou dobou jsem v největší krizi.** Dotahuje mě Zdeněk a já se chvěju zimou a slabostí. Naštěstí svítá a ačkoli první sluneční paprsky jsou ještě daleko, na psychice to přidá. Gerlinda dokazuje, že je třída, vydává lano a jako první se pustí do nebezpečného traverzu.

Tady jsem udělal na podzim 06 chybu a pokračoval jsem směrem nahoru. Tam jsem sám, opuštěný a vyčerpaný, pár set metrů od vrcholu nakonec otočil. (Abych se doma dočetl od společenů, jaký jsem to trouba a že jsem jim přerušil výstup, zatímco oni byli plni síly... ©)

Letos je terén ale úplně jiný. A každou chvíli se mění. Po traverzu v hlubokém, lavinězním sněhu jsme na tvrdém firmu. Ten se časem mění na absolutní led. Okolo **8000m upadl Zdeněk.** Zaslechl jsem křik. Vidím, jak se válí o 100m níž. Lezu dolů. Trochu se bojím, že se bude opakovat situace z minule a budu se vracet kousek od vrcholu. Zdeněk našel stěnu, že je OK a že to zvládá. Chvilku váhám, ale když vidím, že se **chová racionálně, i když má za sebou drsné okamžiky,** obracím se zase směrem k vrcholu.

Zdeňkův pád a šok z něj má za následek, že každý z naší zbýlé pětky volí cestu jinudy a potkáváme se v postdatě až pod kulovárem, který vede k vrcholovému hřebenu. Je tady **Iván Vallejo.** Blíží se k poslednímu ze svých 14 osmitisícových vrcholů. Jsem na čele a on střídá. Říkám si, že ho nahoru pustím prvního, ale chlápce s Fernandezem udělali na poslední metry blok a už mě do čela nepustili. © Na hřebeni propukl v obrovský pláč. Čekal na tu poslední dlouhou, několik let.

Na vrcholu je nás nakonec sedm. Akorát, že všichni jsou ve dvojici a když dozní první euforie a objímání, najednou jsem tady opuštěný. Vyhližím přes hranu, Zdeněk tady bude jako další, ale čas nahoře letí, mraz se prodírá pod oblečení. **Fotit není co, viditelnost minimální a navíc zjišťuji, že vlakky sponzorů leží v CIII u vchodu do stanu!! Bude jim stačit moje poděkování?**

Když se objevuje Zdeněk, jsem už nervózní a zmrzlý. A když vytahuje vlajky a chce fotit pod vrcholem, v mlze a větru, opravdu nemám radost a pochopení. V BC u štrůtu uděláme stejné, spíš lepší fotky. Ale summit je summit, co se dá dělat.

► Pokračování na str. 2 a 3

DEVOLD®
VLNĚNÉ FUNKČNÍ TERMOPRÁDLO
OBLÉKÁ NORY OD ROKU 1853

100% Merino vlna - absolutní komfort za každého počasí ***
Devold Merino - dlouhodobě bez zápachu *** ideální pro dlouhodobé expedice, vysokohorskou turistiku, cyklistiku, vodní sporty a jiné outdoorové aktivity *** perfektně reguluje Vaši tělesnou teplotu *** praní v pračce, sušení v sušičce *** výběr z mnoha barevných variací

termoprádlo Devold používá na svých expedicích Zdeněk Hrubý

Dhaulagiri z French passu

Pokračování ze str. 1

Jak je to jen možné, opouštím vrchol, vyhýbám se mrtvole, která leží těsně u sestupového kuloáru a lezu dolů. **O několik set metrů níž to vypadá, jako před invazí. Spoustu odhodlaných, spoustu nadějí, ale ten čas?!**

Sestupuji tak rychle, jak to jde, ale najednou nás obklopuje bílá tma. A když se k tomu přidává vítr, není mi dobře po těle. A není to chladem, i když jsem kvůli němu nasadil i péřové rukavice. Vim, že pokud se budu držet skal nade mnou, nemůžu minout

rozhodující traverz. Přidává se ke mně Kolumbíjec a jeden Španěl. V okamžiku, kdy se nad námi ozve obrovská rána, zasekávám oba cepiny a zalehávám. Ale našťastí nic. Podle všeho to byl jenom zlom v ledovci pod námi. Ne lavina.

Brodíme se čerstvým sněhem a sem tam v hloubce a mlze pod námi zahlédneme postavy. **Kdo má špatný směr?!** Nakonec je vidíme na konci skalního pilíře, který je pod námi. Prodiráme se k nim. Choulí se k sobě, odpočívají a sbírají morál. Před námi je zase ranní traverz. Absolutně jiné podmínky – za-

Radek Jaroš: DHAULAGHIRI

spaný množstvím čerstvého sněhu. Nikdo do něj nechce, čemuž se nedivím. Nakonec se pod skalou objevuje David a mává na nás. V odstupu po 20 metrech se David, Gerlinda, Iván a já pouštíme do sněhu. Ve vánici se skoro nevidíme a když v polovině kuloáru nacházíme fix, dost se mi uleví. Na konci se motáme vysílením jako vítr okolo nás, ale víme, že dál už budeme bojovat jen sami se sebou. **Cesta do CII je volná.** Nevím přesně, kdy jsem zalezl do stanu, ani kdy se vrátil Zdeněk, i když jsem mezi tím fotil, filmoval, vařil... **A dávno jsme už spali, když okolo půlnoci přicházely do stanu pod námi poslední příznaky.**

2. května – Vstáváme až po sedmé hodině, když už se slunce delší dobu snaží rozpustit snih a jinovatku, která totálně zamrzla tvnitř našeho stanu. Ledová jeskyně. Nejde mu to, ale tady v 7300m se na nějaký snih ve spacáku vůbec nehraje. Snih nám padá do obličejů i oblečení, ale za několik hodin budeme v BC, tak to skoušíváme. Ono také nic jiného nezbyvá. Do boje o tekutiny zapojují opět oba Vary.

Oblékám se na rychlý sestup. Jen dvě vrstvy Jumbo a flisovku bundu. Sestup bude rychlý, předpokládám, že okolo 14. hod. můžeme být v BC. Odcházíme sice poslední, ale jsme absolutně OK a plní síly. U prvního

slanění stojí dva Španělé, Ferko a Iván. *„Ti chlapi jsou na tom špatně, dej na ně bacha“ řeknou a zmizí...?!*

To, že nejsou v pohodě, poznávám ihned, aniž bych uměl španělsky. Jednou musím zapnout lano do slanění, potom k němu slézt a zase ho vypnout. A ještě jednou. Ale dál fix nevede. Všimám si, že má na batohu lano. Sundávám mu ho, navazuju na sedák a začínám spouštět na svoji osm. Absolutně mátožná postava pomalu couvá směrem dolů a co deset metrů se zastavuje k dlouhému odpočinku. Když je lano v polovině, fixují ho a sešplhávám k Jezusovi (pozn. Jesús Morales, věk 36). Slačuje Rafael (pozn. Rafael Guillen, věk 35) a Zdeněk nám lano hází. **„Tak to bude dlouhý den!“**, napadá mě. Je jasné že chlapi jsou na tom hodně špatně! Posílám Zdeněka napřed do CII pro pomoc, já se je zatím budu snažit dostat dolů. Říkám to Jezusovi, který se rozplácě a neustále děkuje. Závistivě a nasrane zároveň sleduji, jak z CII odcházejí skupinky lidí dolů, směr BC. Vysílačka, kterou Španělé mají, mlčí, má slabé baterie. Začíná se zvedat dopolední vítr, který nese snih ze severní stěny. Po desítkách metrů se pomalu suneme dolů. **Rafael, který ze začátku spolupracoval, je čím dál víc mimo.** Musím několikrát lézt zpátky nahoru a lano si sám odepínat. Jednou jsem v ledové stěně, zaseklý jen na cepinech, spouštěl Jezuse přes rameno. Málem jsem si ho vykloubil a oči mi také skoro vypadly z důlků! Neumím popsat, co jsem prožíval a asi se to ani nedá.

Jezus má často sundané rukavice a ruce má ve stavu, že je nemůže nasadit. Několik minut se mu je snažím rozehřát a masíruji mu prsty. Mezitím zračím několik karabin a osmu na slaňování. Krize nastala, když jsme v 6900m museli doleva, traverzem do skal. Jezus ihned upadl a dlouhé minuty nebyl schopný vstát. Nezbyvá, než se dostat k němu a pomoci mu. Pochopil jsem, že jakmile mi uklouzne a spadne, i když navázaný, do severní stěny, už ho odtažit nedostanu! Musíme sněhem a přes séraky kolmo dolů! Ale tam nejsou fixy. Rafael nerozumí, že je potřeba dobrat lano, a tak musím zase nahoru! Rafael jenom mluví: **„sorry, sorry...“** Dobírá natvrdo Jezuse a ten se mátožně suno do sněhu kolmo pod mě. S Rafaelem se domlouvám, že půjde sám po fixech. Lezu dolů a dělám štand, Rafael nám naposledy hází lano a začíná traverzovat. Jenom zahrabany do sněhu a zapřeny, co to jde, spouštím na sobě parťáka dolů. Naštěstí

naráží na kus starého fixu, a tak máme další štand, kam za ním slézám na zbraních. I další slanění je do míst, kde nacházíme starý fix. **Napadá mě, že není tak špatně počasí, ale netrvá ani minutu a přichází vánice! Jako by mně někdo četl myšlenky.**

Pod námi vidím postavu. Sice jenom jeden člověk, ale stoupá nahoru! **Kde jsou další? Konečně se napojujeme na nové metry od CII.** Tam se setkáváme s tím zespuď. Španěl David Ferrer Martin, spolezucek mých „klientů“ z katalánského týmu. Objímáme se, já spouštím Jezuse další delku a on volá do BC. Slyším jak říká: **„...všechno je v pořádku, jsem tady s Čechem, Jezus na laně pod námi, Rafael 40m nad námi, všichni OK...“** a vypíná vysílačku. **Najednou slyším jak něco křičí. Nooooo! Rafael! Noooo...!** Bleskově se otáčím a vidím, jak bezvládné tělo nad námi nabírá rychlost a padá přes několik skalních prahů. Oba se vrháme tím směrem, marně. Jsme na fixních lanech. **Rafael nás mluví o tři metry, naposledy se odvrátí a mizí v severní stěně! Okolo poletují ve vířích jeho věci a ticho!** Zhroutený David klečí ve sněhu a plače. Tíse ho objímám a nevěřicně koukám do míst, kde zmizel Rafael. Jezus dole pod námi snad ani nechápe, co se stalo. Vzpamatováváme se ze šoku a musíme dolů. Vířiče sílí, není čas. David jde zafixovat dolů kámoše a já lezu k nim. Už je na mě tak zvyklý, věří mi, že s Davidem nechce. Máme svůj systém. Těsně nad CII je trhlina. Já jí skáču, ale téměř bezvládný Jezus na laně musí volným pádem. Jsme v CII. Tady je ale jenom Zdeněk. Jinak pusto, prázdno. Řežu lano a to veliké bezvládné mimino strkám do stanu. Vedle něho je, a tak tam lezu. Ital. **Odmítá nám dát číslo svého satelitního telefonu i z něj volat!** Hledám ve stanech spacáky. Nejsou. A tak zase naše karimatky, spacák, vaření, jídlo a plyn dáváme Španělům. Stan má Zdeněk zabaleny. Domlouváme se, že ještě dnes v noci dojdeme dolů do BC a pošleme nahoru pomoc. Není čas otálet, a tak vyrážíme. Tou dobou už všichni dole slaví... 100m pod námi mají stany Poláci. Jsou ve stanu a mají vysílačku. ▶

Bergans OF NORWAY
Batoh Bergans HELIUM
Nejlehčí 55 litrový batoh na světě!

batoh Helium používá na svých expedicích Zdeněk Hrubý

Výhradní dovozce pro ČR: North Trappers s.r.o., Jarošova 2, Litoměřice; tel.: +420 416 738 846

www.norskamoda.cz

www.porsche-prosek.cz, e-mail: vw.prosek@porsche.cz

Cenopád již v září?

Užitkové vozy Volkswagen za nové překvapivé ceny.

- Caddy již od 299.000 Kč
- Transporter již od 399.000 Kč
- Crafter již od 474.150 Kč

Přijďte se přesvědčit osobně, navštivte nás v našem showroomu.

Užitkové vozy

Autorizovaný prodejce Volkswagen **Porsche Praha-Prosek**

Liberecká 12, P.O.Box 52, 182 00 Praha 8, tel.: 286 001 720, fax: 286 001 799

Ceny jsou uvedeny bez DPH. Vyobrazení vozů je pouze informativní.

4MOTION® je na Vaší straně i v těžkém terénu. Nebo si můžete dovolit jezdit jen po asfaltu?

Dešť, sníh, štěrka: každá cesta, každá trasa má svá vlastní úskalí. Máte-li pohon 4MOTION®, nemáte problémy. Inovativní pohon všech kol 4MOTION® zajišťuje optimální přenos síly a jízdní vlastnosti - na špatných cestách i při špatném počasí, v zatáčkách i při akceleraci. Už při sebemenším prokluzu kol zareaguje a rozdělí hnací sílu na jednotlivá kola podle možnosti trakce. Senzory sledují jak řízení, tak řídicí elektroniku motoru, brzdy a převodovku. Ke korekcím tedy dochází ve zlomcích sekundy. 4MOTION® ve spojení s ABS (protiblokovací systém), EDS (elektronicky řízená uzávěrka diferenciálu) a ESP (elektronický stabilizační program) znamená nejvyšší možnou míru bezpečí. Transporter s pohonem 4MOTION® připomíná i další užitečné vlastnosti, například nízkou výšku pro nastupování a dobře přístupnou nákladovou plochu. Na Vás je už jen jedině: jak se vhodně obléci, když Transporter opouštíte.

Vyobrazení ukazuje Transporter Kombi 2,5 TDI 4MOTION® s provedenou úpravou SEIKEL pro jízdu v terénu.

Skalní obydlí v Petře

Zámožný filmař a cestovatel Bernard Weber odstartoval horečku, která vyvrcholila 7. 7. 2007 na fotbalovém stadionu lisabonského klubu Benfica: stovky milionů lidí hlasovaly pro nových sedm divů světa. Nadace New7Wonders vydělala miliony a už dnes se chystá nová volba sedmi přírodních divů světa.

Výsledky volby „nových“ sedmi divů světa jsou dávnou známkou: Velká čínská zeď, Tádžmahal, Machu Picchu, římské Koloseum, Chichén Itzá a skalní město Petra. My vás zavedeme do posledního jmenovaného „divu“...

Jordánskou Petrou jsem byl ohromen už ve čtrnácti letech při četbě knihy Miroslava Zikmunda a Jiřího Hanzelky Tisíc a dvě noci. Fotografie bizarního skalního města mi brala dech a jítla klukovskou fantazii. „Cely den jsme bloudili troskami legendárního města uzavřeného souvislým prstencem skal,“ píší ve své knize dnes již neméně legendární čeští cestovatelé. „Šla nám z toho hlava kolem, nevěděli jsme, kam vlezl dřív, co víc obdivovat.

Tisíce obydlí, sýpek a strážnic, chrámy a divadla, paláce a rozlehlé podzemní cisterny, celé město vtesané do skal...“ Od té doby uteklo (až nepřijemně) mnoho času, na tajemný vzrušující dojem jsem však nezapomněl. Na Petru nezapomněli ani sami Jordánci, při volbě New7Wonders pro ni hlasovaly více jak dva miliony z šesti milionů Jordánců. Nepochybně právem...

TATÍČEK EZAU

Historie oblasti, kde se skrývá skalní komplex Petry, sahá až někam do biblických dob a do Starého zákona. Krajina na jih od Mrtvého moře se kdysi nazývala Edóm a obýval ji semitský kmen Edomitů. (Edóm znamená červený a je rovněž

Prodávačka suvenýrů

PETRA – zázrak z pískovce

biblickým názvem pro Střední východ.) Bible praví, že to byli právě potomci Ezaua (ve Starém zákonu je nazýván Idu-mejský). Ezau se svou rodinou totiž prý zalídlil tuto pouštní krajinu.

NABATEJCI

Zhruba před dvěma tisíci lety tato biblická místa osídlil nomádský kmen pastýřů – Nabatejců, kteří pasovali Petru na hlavní město své nové říše. Nabatejci s největší pravděpodobností přikočovali z pouští severozápadní Arábie a asi od

do Gazy, zlaté šperky z Alepa převážely do Jemenu, jiné karavany přivážely vzácné koření a nejméněšší hedvábí. A právě díky Petře, která byla zároveň přírodní pevností, ovládali Nabatejci všechny karavanní stezky.

Prvním předpokladem pro život v žíznivé poušti je voda. Důmyslní Nabatejci vytvořili geniální systém vodních staveb a dokázali zajistit zásobování vodou pro třicet tisíc (!) obyvatel tehdejší Petry a navíc i pro četné karavany – pro lidi i jejich zvířata. Přitom ovšem dešťové

Pronájem oslíků

pátého století př. n. l. po dlouhých šest set let rozšiřovali svou říši až na sever k syrskému Damasku.

V prvním století př. n. l. již byla Petra vzkvétajícím a bohatým městem a důležitým obchodním centrem. Archeologické nálezy prozrazují, že Nabatejci byli dovednými keramiky, zručnými řemeslníky a talentovanými umělci. Právě Nabatejci vytesali své město do červeného pískovce: město – se skalními chrámy, divadly a hrobkami, jimž není na zemi rovno. Ostatně i samotné jméno – Petra (Skála) – pochází od Nabatejců.

Petra byla dobře strategicky položená na křižovatce starověkých obchodních cest a podle starých rukopisů byli Nabatejci také vynikajícími obchodníky. Vělboudí karavany přivážely do Petry kadidlo z Ománu, se kterým putovaly dále

sračky byly v této oblasti, stejně jako je tomu i dnes, minimální.

VPÁD ŘÍMANŮ

Po několik století ovládali Nabatejci část Středního východu, museli však čelit rozpínání Římské říše ze severu. Roku 63 př. n. l. se Římané rozhodli Petru dobýt. Nebylo to však tak jednoduché: definitivně se jim podařilo skalní město získat až v roce 106 n. l. Od tohoto roku se Petra stala součástí římské provincie Arabia. Ovšem i za panování Římanů Petra stále vzkvétala a Římané obohatili i její skalní architekturu o divadlo a ulici s věhlasnou kolonádou.

BYZANC

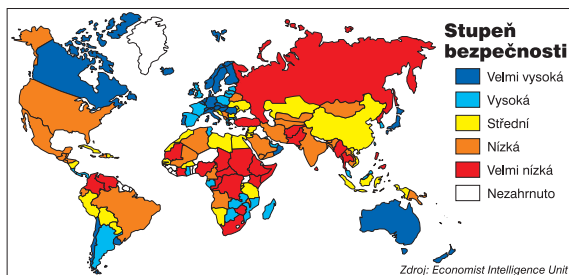
Ve čtrnáctém století n. l. pohlítila Petru nasatná křesťanská byzantská

www.kudyznudy.cz

Česká republika je jedna z nejbezpečnějších zemí světa

Česká republika se v hodnocení bezpečnosti pro rok 2008 umístila na 17. místě na světě a v rámci regionu střední a východní Evropy dokonce na pozici druhé, hned za Slovinskem. Vyplývá to z hodnocení 140 zemí světa podle tzv. Global Peace Index (GPI).

Velká Británie se umístila na 49. místě, Chorvatsko uzavírá šestou desítku, USA je 94. a Rusko až 131. Zebříček uzavírá těchto pět nejnebezpečnějších zemí: Irák (poslední), Somálsko, Súdán, Afghánistán a Izrael.

Zdroj: www.visionofhumanity.org

REGION STŘEDNÍ A VÝCHODNÍ EVROPA

STÁT	POŘADÍ V RÁMCI REGIONU	POŘADÍ CELKOVÉ
Slovinsko	1.	16.
Česká republika	2.	17.
Maďarsko	3.	18.
Slovensko	4.	20.
Rumunsko	5.	24.
Polsko	6.	31.
Estonsko	7.	35.
Lotyšsko	8.	39.
Litva	9.	41.
Bulharsko	10.	57.

CELKOVÉ POŘADÍ

STÁT	POŘADÍ
Island	1.
Dánsko	2.
Norsko	3.
Nový Zéland	4.
Japonsko	5.
Irsko	6.
Portugalsko	7.
Finsko	8.
Lucembursko	9.
Rakousko	10.
Kanada	11.
Švýcarsko	12.
Švédsko	13.
Německo	14.
Belgie	15.
Slovensko	16.
Česká republika	17.
Maďarsko	18.
Chile	19.
Slovensko	20.

Pošlete fotografii a vyhraje originální zážitky!

Před necelým rokem představila agentura CzechTourism novou podobu portálu Kudy z nudy a dnes už tento katalog zážitků v České republice nemá, co do množství zařazených aktivit a kvality informací, konkurence. Denně stránky www.kudyznudy.cz navštíví téměř čtyři tisíce zájemců. Ti mohou od letošního dubna posílat fotografie ze svých cest po Česku a získat atraktivní ceny. Ve hře je třeba vyhlídkový let balonem, nebo wellness pobyt v byzantském hotelu.

Zisky z prodeje dovolené po internetu rostou a vlastní webové stránky se pro podnikatele v cestovním ruchu stávají nezbytnou součástí propagace. Tipy na zajímavé aktivity a akce v celé České republice shromažďují na nekomerční bázi stránky Kudy z nudy. „Webové stránky Kudy z nudy vycházejí vsvědčivě, kteří svou dovolenou rádi plánují sami a neváhají vyzkoušet něco nového. Může jít o adrenalinové sporty, pobyt na venkovské farmě, nebo cestování za gurmánskými požitky. V katalogu je nyní zapsáno už 1500 aktivit a další přibývají. Pravidelně přitom kontrolujeme, aby v něm byly jen aktuální a prověřené kontakty,“ říká ředitel regionálního odboru agentury CzechTourism Petr Kratochvíl. Vyhledáním aktivity cestovateléské dobrodružství nekončí. Díky provázanosti s dalšími databázemi turista ihned zjistí, jaké zajímavé akce se na místě v dané době konají, nebo jaké památky je možné v okolí navštívit. Vše s lokalizací na mapě a informacemi o aktuálním počasí.

Krásná místa a společné zážitky stojí za to zachytit a podělit se o ně s ostatními. Fotografie jako inspirativní pozvánka na výlet, i to byla motivace pro vyhlášení **fotosoutěže Moje dovolená v České republice** na stránkách Kudy z nudy. Od dubna 2008 poslali soutěžící už 1500 fotografií zachycující památky, přírodu, gastronomii nebo přírodní aktivity. O osudu příspěvků rozhodují v internetovém hlasování jak sami návštěvníci portálu, tak odborná porota. V každém kole je nakonec odměněno čtyřicet nejzdařilejších. Úspěšné snímky pak nečeká jen odpočinek v domácím archivu, ale zařazení do oficiální fotobanky České republiky (<http://photo.czechtourism.com>), kde budou k dispozici zájemcům z celého světa.

Pro se do soutěže zapojit? Ocenění získají kromě hmotných cen také další zajímavé zážitky v České republice. Třeba let balonem, rodinné vstupenky do cirkusu, fotografický kurz, víkendový pobyt na farmě spojený s jízdou na koni nebo hodiny lukostřelby.

Atraktivní ceny jsou nachystány pro každé kolo a proto nenechtej svůj fotoaparát zahálet. Své nejlepší záběry nám můžete poslat až do 31. prosince 2008.

Více informací o fotosoutěži hledejte na www.kudyznudy.cz/cs/fotosoutez.

KNIHOVNA DOBRODRUHA

ITÁLIE + DVD

Itálie je moderní, průmyslová země. Je zemí určující módní styly a její návrhářskou skupinu světově uznávanými autory nejlepších módních kolekcí. Současně je však také do stejné míry středomořskou zemí se vším, co k tomu patří. Život

ve městech a vesnicích se po celé zemi obvykle zastaví uprostřed dne kvůli siestě a je velmi silně orientován na rodinu a spjat s tradicemi a obřady katolické církve.

Itálie je zemí s největší koncentrací uměleckých klenotů na světě, takže zde rozhodně nebudete zklamaní. Nejbohatší je v tomto ohledu se-

verní Itálie, ale ať už se vypravíte kamkoliv, vždy na něco zajímavého určitě narazíte. Každý kostel i v tom nejmenším kraji má nejméně jeden či dva umělecké skvosty; v odtěhlých klášterech a malých okresních městečkách často sídlí zajímavá muzea; a galerie velkých měst – Uffizi ve Florencii, milánská Brera a spousta v Římě – jsou krásných obrazů a soch doslova plné. Stejně jako v případě jídla, i v umění se v rámci jednotlivých krajů setkáváte s různými styly – a díly různých autorů. Ze starobylého umění Itálie patří mezi nevyhledávanější římské mozaiky a nástěnné malby v Pompejích a Herculanu, stejně jako rané pohřební plastiky a užité umění Etrusků ze severního Lazia. Siena byla ve 14. století domovem několika raných gotických architektů; Florencie nejvíce vzkvétala v době renesance ve století patnáctém, a charakteristický římský styl pochází z pozdního baroka, přesněji z doby protireformace. V případě Benátek nepřekvapí, že zde mají velké zastoupení velcí benátská mistři, jmenovitě Tizian a Tintoretto. Jediným problémem zůstává, kde vzít na všechnu tu krásu dostatek času.

Každý, kdo navštíví Itálii, touží prohlédnout si památky starověkého Říma. Ty je přitom velice snadné najít, a nejenom v Římě samém, kde jsou doslova rozházeny po centru města: Forum, coby srdce města z dob před republikou; přilehlý pahorek Palatin, na němž kdysi žily vlivné římské osobnosti; sloupy a sokly římských náměstí připomínající různé císaře, stejně jako ikonicky ovál Kolosea. Jen samotné tyto památky vás hravě zaměstnají na několik dní – a to se nedaleko od nich nachází Caracalovy lázně, Domus Aurea a pozůstatky cesty Appia Antica. Kousek za městem se rozkládají překvapivě dobře zachovalé ruiny někdejšího římského přístavu Ostia.

Na severu Itálie vás zase uchvátí dodnes využívaný amfiteátr ve Veroně, v němž v létě probíhají operní představení. Několik dalších amfiteátrů rozestřených po celé zemi se nachází v různém stádiu oprav. A také tu stojí mnoho vítězných oblouků – v Aostě, Rimini a Benventu – poukazujících na válečné aktivity císařů v rámci celého poloostrova.

S průvodcem Itálii Rough Guide proniknete do všech koutů Itálie s pomocí přehledných map, vyberete si, kam jít a co vidět, a inspirováte se přitom podmanivými fotografiemi. Začtete se do zasvěcených výkladů o všem, co Itálie nabízí, od renesančního umění až po kopanou. Vyberete si z našich doporučení ohledně ubytování a restaurací, tak aby to odpovídalo vašemu rozpočtu.

Součástí průvodce je šedesátiminutové multimediální DVD s cestopisným filmem o zemi a Zoner Photo Studio 10 Xpress.

1228 stran, cena: 1098 Kč

FRANCIE + DVD

Nejobsáhlejší a nejdrobnější průvodce po Francii na českém trhu.

Na 1400 stranách najdete v 16 kapitolách popis jednotlivých regionů od severních oblastí se stopami válečné historie po provenonšské Provence.

Každá kapitola obsahuje podrobné mapy částí jednotlivých oblastí, plány měst, seznamy hotelů označených cenovou kategorií, praktické rady týkající se jídla, pití, kulturních a historických pamětihodností s uvedením ceny vstupného.

Závěrečné Souvislosti podávají podrobný přehled dějin a kultury Francie a obsáhly slovníček těch nejdůležitějších výrazů.

Jsou v něm i barevné přílohy o francouzských slavnostech a festivalech, tolik oblíbených kavárnách a jiných gastronomických zařízeních a nejobzavlivějších turistických trasách.

Součástí průvodce je šedesátiminutové multimediální DVD s cestopisným filmem o zemi a Zoner Photo Studio 10 Xpress.

753 + 36 stran, cena: 1098 Kč

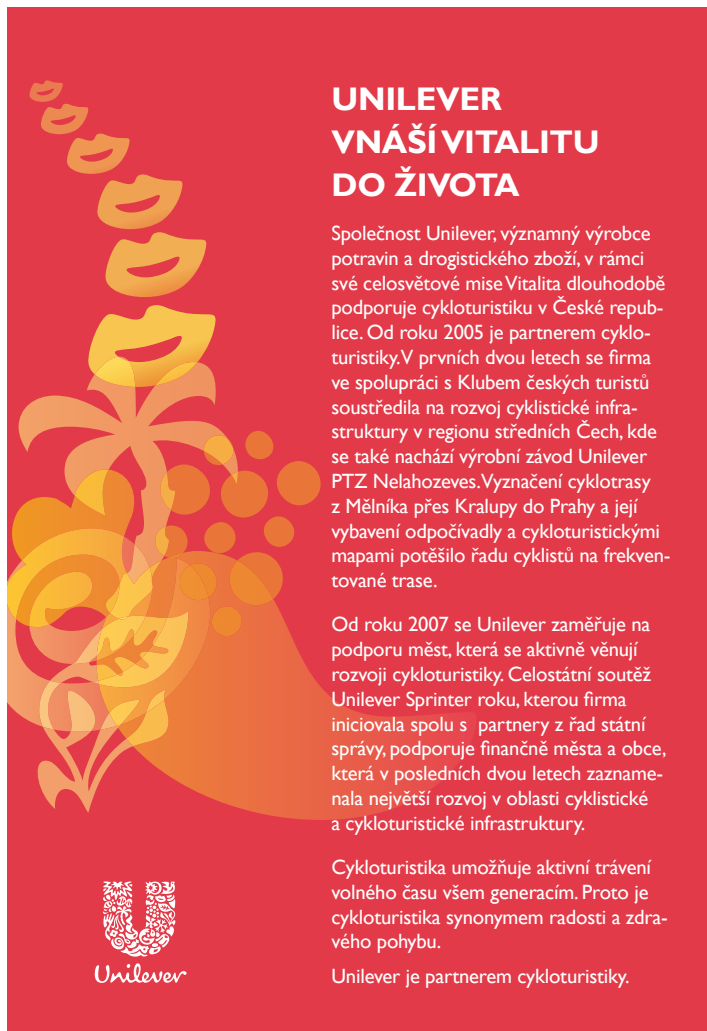
UNILEVER VNÁŠÍ VITALITU DO ŽIVOTA

Společnost Unilever, významný výrobce potravin a drogistického zboží, v rámci své celosvětové mise Vitalita dlouhodobě podporuje cykloturistiku v České republice. Od roku 2005 je partnerem cykloturistiky. V prvních dvou letech se firma ve spolupráci s Klubem českých turistů soustředila na rozvoj cyklistické infrastruktury v regionu středních Čech, kde se také nachází výrobní závod Unilever PTZ Nelahozeves. Vyznačení cyklotrasy z Mělníka přes Kralupy do Prahy a její vybavení odpočívadly a cykloturistickými mapami potěšilo řadu cyklistů na frekventované trase.

Od roku 2007 se Unilever zaměřuje na podporu měst, která se aktivně věnují rozvoji cykloturistiky. Celostátní soutěž Unilever Sprinter roku, kterou firma iniciovala spolu s partnery z řad státní správy, podporuje finančně města a obce, která v posledních dvou letech zaznamenala největší rozvoj v oblasti cyklistické a cykloturistické infrastruktury.

Cykloturistika umožňuje aktivní trávení volného času všem generacím. Proto je cykloturistika synonymem radosti a zdravého pohybu.

Unilever je partnerem cykloturistiky.

Podorlicko – místo pro outdoorové aktivity

CYKLOTURISTIKA

Oblast Podorlicka se svým přirozeným centrem, které tvoří Dobrovolný svazek obcí Orlice a Mikroregion Brodec, disponuje širokou sítí cyklotras vedoucích panenskou přírodou, ať už podél řeky Orlice, polními stezkami nebo v kamenitých kopcích. Tyto cyklotrasy jsou v posledních letech doplňovány nově vybudovanými cyklostezkami, jež jsou vhodné i pro rodiny s dětmi, nebo ne tolik zdatné cyklisty. Nejznámější cyklostezkou je tzv. Orlická trasa vedoucí z Lípy nad Orlicí do Doudleb nad Orlicí, na kterou se bude možné již brzy napojit přímo z Hradce Králové a pokračovat v ní až na území Orlicka, Třebovska a dále do Pardubického kraje. Na cyklotrasách Podorlicka uvidíte spoustu zajímavostí a kulturních památek, jako jsou zámky Častolovice, Kostelec nad Orlicí, Doudleby nad Orlicí, rozhlednu Vrčiči, poutní místo Homol nebo hrad Potštejn. Všechny cyklotrasy a stezky jsou doplněny potřebnou infrastrukturou, jako jsou odpočívadla, stojany na kola nebo orientační mapy. Na kolech můžete vyrazit s námi při jedné z pravidelných akcí, jako

je Otvírání a zavírání cyklosezóny nebo tematický cyklovýlet Šumná Orlice.

KOSTELEC NAD ORLICÍ VÍTĚZEM
Letošní první ročník soutěže měst a obcí, zaměřené na podporu rozvoje cyklistiky a cykloturistiky „Unilever Sprinter roku 2008“ má již své vítěze.

Stal se jím i Kostelec nad Orlicí. Z 19 přihlášených měst a obcí se vedle Ústí nad Orlicí a Rakovníku umístilo i naše město. Tato tři vítězná města převzala v Praze 23. července 2008 symbolické šeky s finančními částkami určenými na podporu dalšího rozvoje cykloturistiky a cykloturistiky.

Cílem této soutěže je podpořit města a obce, které v posledních dvou letech investovala nejvíce úsilí a finančních prostředků na rozvoj cykloturistiky či cykloturistiky. Mohla se přihlásit všechna česká a moravská města a obce do 80 000 obyvatel, která zastupují i přilehlé obce v okruhu 15–20 km a s nimi spolupracují v oblasti rozvoje cykloturistiky a cykloturistiky.

Pořadatelem je společnost Unilever ČR, spol. s r.o. a jejími partnery bylo Ministerstvo dopravy, Centrum dopravního výzkumu, Státní fond dopravní infrastruktury, Svaz měst a obcí, Národní sít Zdravých měst, agentura CzechTourism, Nadace Partnerství a občanské sdružení Na Kole.

Předání symbolického šeku starostce města

VODÁCTVÍ

Díky poloze na řece Orlici je území rájem pro vodáky. Na úseku Divoké Orlice z Kostelce nad Orlicí prolupávají vodáci v příjemně lučinaté krajině, řeka místy meandruje, a mohou se nechat unášet dolů po proudu až k soutoku s Tichou Orlicí. Dále je možné pokračovat majestátním tokem Spojené Orlice, širokými meandry směrem k Hradci Králové. Díky stále rostoucímu zájmu vodáků o řeku Orlici si nechalo Město Kostelec nad Orlicí a další partneři na toku této řeky zpracovat projekt Vodácká řeka Orlice, který by měl v budoucích letech vodákům usnadnit cestu po řece Orlici pomocí směrůvek, ukazatelů, nástupních a výstupních míst, popř. další doprovodné infrastruktury.

Zámek Kostelec nad Orlicí

SKATEPARK

Od září 2007 je v Kostelci nad Orlicí v provozu SKATEPARK. Byl vybudován z finančních prostředků Evropského uchrchlického fondu, Královéhradeckého kraje a města Kostelce nad Orlicí. Při otevření jeho kvalitu prověřil Petr Kraus – trojnásobný mistr světa v biketriálu. Dalšími testujícími byli Michal Beran – mistr republiky v mini rampe, Petr Kaplan, BMX – RK, Standa Drejsl, BMX – RK, skateboarding – jezdecký tým Lando, Praha.

Navštivte skatepark v Kostelci nad Orlicí.

Regionální turistické a informační centrum, o. p. s., I. J. Pešiny 39, 517 41 Kostelec nad Orlicí
tel.: +420 494 337 261, fax: +420 494 337 262, e-mail: rtic@muko.cz, www.orlickehory-cz.info